

My Identity

U modemoj arhitekturi Srbije koja je sva nastala u XX veku , jos uvek nije upsela da se sedimentira i kristalise forma i sadrzaj koji bi bili dovoljno tipicni i dovoljno puta ponovljeni u nasoj arhitekturi da bismo mogli sa uverenjem da kazemo da se radi o autohtonoj i autenticonj vrednosti koja se pojavlljuje samo u ovim predelima Evrope.

To naravno ne znaci da nasa arhitektura, nasi gradovi i nasi gradjevinski naponi nisu na visokom nivou i da narn gradovi i kuce nisu lepi. Naprotiv, vrlo cesto prevzilaze nasu stvarnost i nase mogucnosti i cesto su u raskoraku sa nasim standardom i nasim potrebarna. Ono medjutim o cemu zelim da govorim je: realnost vecine, i u okviru toga sta je sve to sto cini arhitekturu u Srbiji danas. Naslucujem da mnoge odgovore o sopstvenoj arhitekturi treba traziti izvan akademija i velikuh gradova. Pitanje GRANICA je obelezilo kraj proslog i pocetak ovog XXI veka. Dali ima granica u arhitekturi , dali one postoje danas? Sta su granice ?

Zvanicna «Arhitektura «je danas vise nego ikada ranije u svom postojanju disciplina bez granica koja se meri samo jos sa mogucnostima nauke i tehnologije. Sta je se desava pored te arhitekture koja je mediska realnost vecine sa arhitekturom:siromasnih, marginalnih, raseljenih, i drugih oblika stanovanja i rada u kojima ljudi danas zive. Nije cudno sto je prosli venecijanski Bijenale obelezio zlatnim lavom medju izlagacima stranih paviljona belgiski napor da se ukaze na Kinsasu kao grad bez arhitekture sacinejn od samih ljudi. Nije nimalo cudno sto se na izlozbarna arhitekture sve vise pojavlljuju umetnici i arhitekthe umetnici a ne gradjevine i projekti. Sta je danas nemoguće konstruisati za dovoljno novca - nista nije nemoguće, dovoljno je da postoji multinacionalna kompanija koja ce zbog ekonomskog prestiza i propagande naruciti i platiti: svaki je san moguc.Upravo to nas je odvoljilo od mogucnosti da sanjarnao i mastamo gradove i kuce to nas je dovelo u situaciju u kojoj XXI vek ne pocinje sa arhitektonskim idejama niti se sa njima zavrshio tako bogati XX vek. Ono sto nas sputava su ratovi nesigumost i uverenje da smo sastavni deo mehanizma u kojem se sve sarno konzumira. Ideja o lepote je nestala rodio se surogat lepote koji je tako savrsen da smo poverovali da je stvarni. Zato zelimo da vidimo sta ljudi misle o lepote i potrebi tamo gde oni sami odlucuju o tome.

Istraziti razne oblike stnaovanja , razlicite zelje vlasnika kuca i razlicite motive nastanka tih kuca stvorilo bi onu nevidjenu sliku o tih 75% arhitekture koja nastaje u Srbiji sa ili bez arhitekata sa ili bez dozvola sa ili bez staticke vestine od novih ili starih materijala na zemljistu koje je sa ili bez komunalija.

Bas zato sto neznamo sta se gradi kako se gradi i gde se gradi potrebno je u materijal za izlozbu uvrstiti sto veci broj informacija u obliku slike -fotografije, godina izgradnje, i podataka o tome dali postoji ili ne gradjevinska dozvola. Ideja je da se odredjeni fenomeni prvo vide i da se onda i razumeju i da konacno iz tog odnosa rezultira sve ono sto je zajednicko u pojavlljivanju sto bi se moglo definisati kao: lokalno, autenticono, posebno, tipicno, kao vrednost i kao takvo tretirati u buduce. Tamo gde je to moguće i koliko je moguće jer je ovo akcija dobre volje, bez sredstava, bilo bi idelano zabeleziti u video kameru makar i samo koji minut, obrazlozenje vlasnika u vezi motiva i izbora projekta odnosno forme i sdrzaja gradjevine.

Ovako sakupljen materijal u vidu obicnih fotografija, srednjeg formata, ili po mogucnosti digitalnih trebalo bi da predstavlja izlozbeno materijal u postavci u galeriji ili slicnom muzejskom prostoru. Materijal bi se predstavljao u svom originalnom stanju foto zapisa sa osnovnim podacim o mestu, godini izgradnje, dozvoli i eventualno pomenutom obrazlozenju, kao i imenu autora ili grupe koja ga je sacinila. Fotografije bi trebalo da sve imaju isti ili slicni polozej posmatranja znaci frontalna fasada gradjevine i neki

karakteristicni detalj, na nacin da kada se skupe u jednu celinu mogu da funkcionisu kao kontinuitet: kao slike fasada jednog zajednickog mesta kao fasade jedne ulice na zidovima galerije, poredjanih u nizu jedna pored druge i dopunjene video i audio zapisima koji se projektuju na monitoru u galeriji .

MY IDENTITY -75% ARHITEKTURE U SRBIJI ?

Ova izlozba bi pokazala uzorke onog veceg i manje vidljivog dela srpske arhitekture koji je sastavni deo identiteta te arhitekture i koji ce mozda znacajno pomoci u njegovom otkrivanju za kojim tragamo vec dva veka tacnije od oslobadnja od Turaka .

Namera je da ova izlozba postane lako pokretana i da krene svojim putem pre svega po mestima koja su zastupljena a i u ona koja to budu zelela u smislu da postane narastajuci projekat koji se bogati novim materijalima i koji bi do kraja godine bio ponovo predstavljen u svojoj pocetnoj tacki u Beogradu a mozda i negde van zemlje gde su pogledi uprti u ovakva istrazivanja i napore koji donose autenticne informacije o coveku njegovoj potrebi za lepim i njegovoj potrebi za kucom koja ge definise i koja mu daje identitet, danas vise nego ikada potreban.

Materijal ove izlozbe bio smesten na cd-katalogu koji bi pratio izlozbu, a zavisno od uspeha cele akcije postoji mogucnost izrade stampanog kataloga .

Pokazati rezultate ove akcije na ovogodisnjem Salonu arhitekture kojim rukovodi Koleginica Abramovic, bio bi veliki uspeh svih nas, dobili bi uvid i uzorke bezmalo citave srpske arhitekture u ovom periodu. Bio bi to uspeh koji bi otvorio nove puteve saradnje sa institucijom Muzeja primenjen umetnosti i Salonom arhitekture. Fotografije i dopise mozete slati na adresu: slobodan @tiscali.it

Srdacan pozdrav Arh. Slobodan Danko Selinkic

Arh. Slobodan Danko Selinkic slobodan @tiscali.it

